

bestyrelsen, der har Stemmeret indenfor Kirkernes Bestyrelse, skal føre til, at en saadan Strid undgaas.

Naar det ærede Medlem (Dahl) talte om, at det var en frygtelig Hast, vi havde med at faa dette Lovforslag gennemført, maa jeg henvise til hans egen Udtalelse om, at det har været forhandlet siden 1901. Jeg synes derfor egentlig ikke, at der har været nogen saa frygtelig Hast med dette Lovforslag. Naar man ikke har villet føre det gennem et Fællesudvalg, er det sikkert, fordi det fra alle Sider har været erkendt, at det ikke vilde føre til noget Resultat. Dersom man her i Folketinget fra alle Partiers Side kunde være bleven enig om de af Socialdemokratiet nu stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa at skelne mellem Landsbykirker og Købstadkirker, saaledes at disse sidste beholder den Bestyrelse, de nu har, medens den i Lovforslaget omtalte nye Bestyrelse indføres for Landsbykirkerne — hvis vi havde kunnet faa Venstre med til dem, saa kunde vi fra radikal Side ogsaa, som vi sagde, nære nogen Sympati derfor, og saa kunde vi haabe paa, at en saadan enstemmig Stilling af dette høje Ting vilde have givet Sagen en saadan Kraft overfor det andet Ting, at det vilde være muligt at føre den igennem i den Skikkelse. Men da det nu ikke har været muligt at faa alle Partier til at være enige herom, vil sikkert den eneste mulige Maade at tilvejebringe denne nu ret nødvendige Lov — vi kan ikke trække det saa meget længere ud med dens Gennemførelse, Forholdene bliver vanskeligere og vanskeligere, efterhaanden som alle Kirker bliver selvejende og ikke har nogen endelig lovlig Bestyrelse — være den at søge at skaffe Kommunalbestyrelserne den Indflydelse paa Kirkernes Bestyrelse, som det er muligt gennem Lovgivningsmagten, ved at indsætte dette ene stemmeberettigede Medlem.

Jeg skal derfor ligesom den ærede Ordfører anbefale det høje Ting at stemme for de af Udvalget under Nr. 3, 6 og 7 stillede Ændringsforslag, medens jeg maa tilraade det høje Ting at stemme imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, idet ogsaa jeg nærer den Anskuelse, at Vedtagelsen af dem vil føre til, at Lovforslaget atter strander.

Dahl: Den højtærede Minister sagde, at hvis alle i dette Ting kunde være blevet enige om det Forslag, som Socialdemokraterne havde stillet, og det med denne Autoritet kunde være ført op til Landstinget,

vilde — saaledes forstod jeg Ordene — den højtærede Minister have tiltraadt det. Men det er dog ikke almindelig Coutume, at en Minister forlanger, at alle skal være enige her i Folketinget for at faa et Lovforslag ført op i Landstinget. Jeg maa fremdeles fastholde, at naar der fra det radikale Venstres Side udtales, at det har Sympati for vort Forslag, saa savner jeg et synligt Bevis for denne Sympati. Et saadant kan ene og alene gives derved, at Partiet stemmer for vort Forslag og faar det vedtaget her i Tinget. Saa kan vi se, hvilken Stilling Landstinget, hvis Standpunkt til dette Forslag — som jo ikke har været fremmet før — man i Grunden slet ikke kender, vil indtage dertil.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg skal blot præcisere, at hvad jeg sagde, var, at naar alle Partier stemte for et saadant Forslag, vilde det derved faa saa megen Vægt, at man kunde tænke paa at omstemme Landstinget. Det ærede Medlem (Dahl) vil vistnok indrømme mig, at et Lovforslag, der kommer enstemmigt vedtaget fra dette Ting til Landstinget, har noget mere Vægt end et, der kommer som et lille Flertals Forslag.

Dahl: I Udvalget udtalte ikke blot det radikale Venstre Sympati for vort Forslag, ogsaa indenfor Partiet Venstre blev der udtalt stærk Sympati for det og egentlig Ønske om, at det maatte blive vedtaget. Medens de Forslag, der blev vedtaget her i Folketinget i 1913—14 og i 1914—15, blev sendt op til Landstinget med et lille Flertal i dette Ting, var der altsaa, hvis den højtærede Minister og hans Parti var gaaet med os, Udsigt til, at der her i Folketinget vilde have staaet et langt større Flertal bag ved den Vedtagelse, der da kunde have fundet Sted.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 75)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 3 af et Mindretal (Dahl, Jacobsen, Johannes Pedersen og Stauning) (se Tillæg B. Sp. 15) forkastedes med 59 Stemmer mod 26.

§ 3
vedtoges uden Afstemning.